

Menneskerettighetsdialog Norge – Kina

I februar reiste representanter fra Legeforeningens menneskerettighetsutvalg på ny til Beijing for å drøfte pasientrettigheter og etiske dilemmaer i psykiatrien. Det er Utenriksdepartementet som har invitert Legeforeningen til å delta i en slik dialog, på grunn av tilsvarende prosjekter i Tyrkia og på Balkan.

Les hele saken: www.legeforeningen.no/index.gan?id=39669&subid=0

Fikk ikke medhold

– Åndalsnes Avis har ikke brutt god presseskikk, konkluderer Pressens Faglige Utvalg (PFU) i en klagesak som Den norske lægeforening fremmet på vegne av en legevaktlege.

Les hele saken: www.legeforeningen.no/index.gan?id=39828&subid=0

Navneskifte

Norske Sivilingeniørers Forening, som er medlem av Akademikene, har skiftet navn til Tekna – Teknisk-naturvitenskapelig forening (se: www.tekna.no).

Ber om avgiftsøkning på snus

Tobakksfritt anmoder helseminister Dagfinn Høybråten og finansminister Per-Kristian Foss om å øke avgiften på snus til kr 125 per gram. Legeforeningen er blant organisasjonene som står bak Tobakksfritt, og begrunner avgiftsøkningen i helseskader og for å stoppe økningen i bruken av snus.

Les hele saken: www.legeforeningen.no/index.gan?id=39924&subid=0

Den norske lægeforening

Generalsekretær

Terje Vigen
terje.vigen@legeforeningen.no
Telefon 23 10 91 82

Informasjonssjef

Ellen Juul Andersen
ellen.juul.andersen@legeforeningen.no
Telefon 23 10 91 71

Legeforeningens sentralstyre

President Hans Kristian Bakke
Visepresident Yngve Mikkelsen
Lars Eikvar
Ottar Grimstad
Anne Mathilde Hanstad
Torunn Janbu
Terje Bjørn Keyn
Asle Wilhelm Medhus
Ragnhild Øydna Støen

E-post til sekretariatet sendes legeforeningen@legeforeningen.no eller fornavn.etternavn@legeforeningen.no
Stoff til seksjonen Aktuelt i foreningen sendes informasjon@legeforeningen.no

Utenlandske leger i Norge – kulturkollisjon eller språkproblemer?

– Utenfra blir nordmenn ofte oppfattet som greie, men naive og letturt og med en kommunikasjonsform som kan oppfattes som for direkte.

Det sa Astrid Nøklebye Heiberg da Legeforeningens støtteleger (1, 2) var samlet i Oslo i januar. – Vi er ofte ikke flinke nok til å respektere hverandres verdighet, men har en tendens til å gå rett på sak og i liten grad snakke om «vær og vind», sa Heiberg, psykiater og tidligere president i Norges Røde Kors. Nå delte hun sine mangeårige erfaringer fra flerkulturelle samlinger:

– Det er viktig å vise omsorg og nærhet for nye kolleger. Bygger man i utgangspunktet kontakten på respekt, blir det lettere å ta opp ting som ikke fungerer.

Heiberg advarte mot å vise misforstått toleranse, men understreket viktigheten av å stille de samme kravene til alle leger.

– Vi må formidle hvilke regler som skal følges i vårt land, og hva som er våre normer, sa hun.

Savnet veiledning

Anadi Begic, overlege ved plastikkirurgisk avdeling ved Sykehuset Telemark, Skien, kom til Norge i februar 1994.

– Jeg møtte glade, smilende mennesker og tenkte at Norge måtte være smilets land. I ettertid fikk jeg vite at det var på grunn av OL, sa han med et smil. Begic er utdannet spesialist i plastikkirurgi fra Bosnia. Han arbeidet i flere år med krigskirurgi i Sarajevo, og tok imot opptil 100 sårede pasienter i løpet av ett døgn. – Det var en voldsom overgang fra krigskirurgi til kosmetisk kirurgi, og å møte norske pasienters krav, sa han.

– Veien mot godkjent spesialitet i Norge er lang, fortsatte Begic. Hans inntrykk er at flere utenlandske leger føler turnustjenesten som nedverdiggende, når de allerede er godkjent som spesialister i hjemlandet.

– Mange føler denne tiden som bortkastet, fordi deres kompetanse kan brukes til viktigere oppgaver.

Selv opplevde han turnustjenesten som nyttig og lærerik, og en fin måte å få kunnskap om det norske helsevesenet på. – Det jeg har savnet er en egen veiledning av utenlandske leger, sa Begic.

Samarbeid viktig

Tone Sparr er avdelingsoverlege ved barneavdelingen, Hammerfest sykehus i Finnmark, der mange utenlandske leger er ansatt.

Astrid Nøklebye Heiberg, Anadi Begic og Tone Sparr var aktive deltakere på støttelegenes samling. Foto Lisbet T. Kongsvik

– Mitt inntrykk er at mange utenlandske kolleger har det syn at en lege er en opphøyd person, sa Sparr. – Jeg har opplevd utenlandske leger som ikke har samme forståelse av ordet samarbeid som jeg har. De ser på det å samarbeide med annet helsepersonell, som ikke er utdannet leger, som en innskrenkning av egen autoritet. Jeg er også ofte blitt ringt opp av kommuneleger som har spurt meg om råd, men der jeg har hatt store problemer med å forstå hva vedkommende sier, sa Sparr.

– Er vi kanskje for feige når det gjelder å stille krav til språket? ble det spurt fra salen. Anadi Begic snakker godt norsk etter ti år i Norge. – Kurs alene er ikke nok. Selv lærte jeg mest gjennom den daglige kommunikasjonen med norske kolleger og pasienter.

– Jeg husker godt en pasient i moden alder fra øvre Telemark som hadde store problemer med å forstå den danske overlegen, og hvor jeg måtte oversette fra dansk til norsk, la han til.

– Er det noe vi som støtteleger kan gjøre for å bistå disse legene, og bør Legeforeningen ha et ansvar for å følge dette opp? spurte Tone Sparr. – Mange utenlandske leger sitter alene og har ingen kolleger å spørre til råds, mente hun. – Jeg tror mange av dem har det vanskelig, og pasientene med dem.

Lisbet T. Kongsvik

lisbet.kongsvik@legeforeningen.no
Avdeling for informasjon og helsepolitikk

Litteratur

1. Johannessen LB. Støttelegene – velfungerende ordning. Tidsskr Nor Lægeforen 2003; 123: 525.
2. Høie IM. Kolleger hjelper når leger er syke. Tidsskr Nor Lægeforen 2001; 121: 3660–1.